

[Arbejdsministeren]

disse opgaver, men det er unægtelig et langsigtet projekt, og der er ingen mulighed for en sådan ændring på kort sigt. Virkningen af kommunernes forslag vil derfor blive en meget kraftig forværring af betalingsbalancen.

For ikke kun at understrege fejlregninger, der går i én retning, vil jeg gerne sige lidt om fejlregninger, der går i modsat retning, som altså forbedrer kommunisternes regnskab, dog uden at gøre det særlig godt. Det, jeg tænker på, er spørgsmålet om overarbejde. Hvis det rent faktisk viser sig, at det bringer 10.000 flere i arbejde, så er der givetvis tale om en besparelse på dagpengekontoen, og den skal selvfølgelig krediteres det kommunistiske forslag. Jeg mener altså stadig væk, at forslaget om en lommeregner i Dr. Tværgade er velanbragt.

Jeg skal kun om enkeltelementerne i forslaget, som jeg jo allerede har udtrykt en vis sympati for, sige, at hvad angår byfornyelse, er der positive overvejelser i gang i regeringen med henblik på et forslag, der kan løse denne store samfundsopgave, som også har positive beskæftigelsesvirkninger. Der er i det investeringsprogram vedrørende de offentlige investeringer, som blev offentliggjort sidste forår, også peget på udvidelser af de offentlige investeringer.

Hvad angår forslagets punkt 4, er der fortsat en udvikling i gang, hvor flere mennesker ansættes ved stat, amter og kommuner til løsning af påtrængende opgaver.

Vedrørende forslag om forbud mod overarbejde – en sag, vi jo skal behandle senere i dag – er regeringen indstillet på at finde frem til forslag, der kan begrænse overarbejdet og dermed også på dette punkt opnå en beskæftigelsesmæssig effekt.

Hvad angår forslagets punkt 6, har socialministeren bebudet et lovforslag i næste samling vedrørende en udvidet barselhvile.

Endelig vedrørende forslagets punkt 7 har regeringen fremsat lovforslag om forbedring af Statens Uddannelsesstøtte.

Bakholt (S):

Socialdemokratiet har altid fulgt den beskæftigelsesmæssige udvikling med meget stor interesse og bevågenhed. Arbejdsløshed er jo en menneskeligt og socialt uacceptabel foreteelse i vort samfund. Vi er meget op-

mærksomme på den situation, vi befinder os i med den alt for store arbejdsløshed. De beskæftigelsesplaner, der er vedtaget her i Folketinget de senere år, bekræfter det. Vi er også parat til at gøre, hvad der kan gøres mere – inden for de økonomiske rammer – for at forbedre beskæftigelsen.

Vi følger naturligvis også med interesse med i, hvad andre partier må have af forskellige forslag for at nedbringe ledigheden, også forslag fra DKP, og svaret foreligger altså nu med det forslag, som vi her har til behandling.

Efter en gennemlæsning af DKPs forslag må jeg sige, at det er jo ikke i småtingsafdelingen, DKP færdes; det er heller ikke på det realistiske plan, kommunisterne arbejder. Forslaget er mere teoretisk, end det er praktisk gennemførligt. Den plan, DKP her har fremlagt, koster ca. 11 mia kr., og som arbejdsministeren lige har sagt det, vil det ikke være muligt at realisere denne plan, uden at det vil få mærkbare konsekvenser på betalingsbalancen.

Det andet, jeg vil sige, er, at der er nogle elementer i planen, som regeringen allerede på nuværende tidspunkt arbejder med, og det vil også være nødvendigt, at der tages flere initiativer, der kan fremme beskæftigelsen, men de må udformes inden for de rammer, der er økonomiske muligheder for, og der må være en fornuftig sammenhæng i tingene. Det er der desværre ikke i det forslag, som DKP har fremsat. Derfor må vi afvise forslaget.

Voigt (FP):

Det forslag, som vi her behandler, er et godt forslag set med kommunistiske øjne, set med socialistiske øjne. Men kigger man på det med fremskridtsøjne, så er dette 7 punkts program virkelig rædselsfuldt. Jeg synes, det er fantastisk, at man i en situation, hvor vi har et underskud på 40 mia kr., yderligere vil øge de offentlige udgifter.

De 7 punkter, man har foreslået, byder fremskridtspartiet så inderligt imod. Vi vil præcis den stik modsatte vej. Jeg skal derfor ikke gå ind i en uddybning af de enkelte punkter. Vi mener, at skal man forbedre landets økonomi, skal man formindske arbejdsløsheden, så skal man spare på de offentlige udgifter, så skal man ikke øge de offentlige